

(Harald Hansen) skal jeg kun udtale mig ganske kort. Hovedsagen med Vædringsforslagene er jo reist lige overfor Forslaget under Nr. 4. Jeg tror at kunne indrømme, at der muligvis er en Mangel ved Forslaget, og at det maaske vilde være heldigere, om man tilføjede i 3die Linie efter Personer: „foraa vidt dets Virksomhed i det Offentliges Tjeneste tillader det“, eller noget lignende. Jeg henstiller, om den ærede Minister kunde være tilfreds med en saadan Vædring til 3die Behandling, men man har iøvrigt ment, at dette laa i selve Ordene, naar det i Paragrafen blev sagt, at Laboratoriets Forretninger iøvrigt bestemmes ved en af Justitsministeren udsærdiget Instrux, som offentliggjøres. Man har villet give den ærede Minister fuldkommen Frihed i saa Henseende, men man har ment, at det var en BillighedsSag, Noget, man skyldte Publikum, særlig de Handlende, der, som jeg bemærkede, kunde risikere at blive tiltalte efter denne Lov, at man gav dem Leilighed til paa en billig Maade at faae undersøgt de Værer, som de handlede med. At det skulde skade de andre Laboratorier, er muligt, men jeg kan dog ikke tænke mig — det er naturligvis en Skjønssag, — at Tilladelsen skulde blive brugt i en overordentlig Grad. Man er som sagt gaaet ud fra, at man skyldte Publikum, navnlig de Handlende, dette som en BillighedsSag. Naar min ærede Sidemand mente, at det ogsaa var overflødig, idet vedkommende Handlende og Private kunde henvende sig til Under søgerne, maa jeg bemærke, at Under søgerne ikke have Noget med dem at bestille, de kunne ganske rolig sige, at det er en Sag, de ikke blande sig i, de skulle anmeldes fra Autoriteter, Domstolene, Sundhedskommissionen, men ikke af Private. I alt Fald skulde man tro, at det vilde være langt bekvemmere og rimeligere for Publikum og de Handlende, naar de kunde henvende sig til et saadant Laboratorium, uden at behøve at gaa en Omvei; det Hele, vi have tænkt paa i saa Henseende, er kun Dypplidelsen af et Billighedsbetydning. — Angaaende Nr. 8, der vedrører Bestemmelser om Tiff, tror jeg knapt, at Udvalget kan komme til en bedre Redaktion end den foreliggende. Vi have naturligvis tænkt over, hvordan det bedst skulde ordnes, men hvad man saa har gjort, er man kommen til det Resultat, at det passede ikke. Det er naturligvis Meningen, at Folk ikke maa sælge forderbede Tiff, men der er saa mange Fangstmetoder, at Redaktionen her bliver vanskelig; kan der findes en bedre Redaktion end Udvalgets, vil dette være meget tilfreds, og vi haabe i saa Henseende paa Assistance fra den ærede Minister, men foreløbig maa

Udvalget holde paa den Redaktion af Forslaget, som vi have foreslaet.

Svede: Jeg savner en Forklaring over, hvad der i Lovforslagets § 1 er ment med Forsalfkning; thi dersom det vedblivende skulde staa, som det der staar, saa frygter jeg, at man kunde komme videre, end det egentlig er Hensigten med dette Lovforslag. Jeg tror, at man vil komme til Forhold, som vilde være til Skade ikke alene for dem, der forhandle, og for dem, der producere, men ogsaa for dem, der købe og bruge Værerne. Dersom man f. Ex. vil se hen til de Vine, der sælges, hvad mener man saa med en forsalfket Vin? Er det en Vin, der er forstaaren med Sprit, eller er det en Vin, som kun i en ringe Grad er forstaaren med Sprit? Det veed man ikke Noget om; det staar der ikke Noget om; men de allerfleste Vine, vi kunne vel godt sige de ni Tiendedele af al den Vin, der bruges her i Landet, er ikke og kan ikke være ren Druer, idet mangfoldige Druer ikke give saa megen Alkohol, at Vinen kan holde sig uden Til sætning. Her vil der altsaa være et Felt, hvor man ikke veed, hvor det, man vil kalde Forsalfkning, begynder, og hvor det ender. Et andet Spørgsmaal, som ogsaa stiller denne Forsalfkning i et tvivlsomt Lys, er: Naar der tilføjes en simplere Vare en bedre i et ringe Quantum, er saa denne Vare forsalfket? Det tør man vel ikke sige; den er vel nærmere bleven forbedret, og dette Forhold finder ogsaa meget hyppigt Sted med Hensyn til Vin, Kognak og Rom. Der vil ikke være saa saa Tilfælde, hvor en ganske ringe Til sætning af fin Kognak til en ogsaa fin og god Sprit vil give den en Aroma og Belsmag, som nærmer sig til Kognakens Smag. Skal det saa betragtes som en Forsalfkning, dersom der ikke paatrykkes denne Vares Stemple „Blandingsgods“. Jeg vil antage, at man efter denne Lov, saaledes som den foreligger, vil være nødt til at sige: Alt, hvortil der er føiet en Til sætning af en ringere Værdi end Hovedværen, hvorfor det sælges, maa betragtes som Forsalfkning, medmindre der er paatrykt Stemple „Blandingsvare“. Resultatet deraf vil efter min Formening blive dette, at saa godt som al den Vin, der bruges her i Landet, vil faae Betegnelsen „Blandingsvare“; men nu er Spørgsmaalet dette, om den Husfader, der kober denne Vin, holder af, at der udenpaa flasken staar „Blandingsvare“. Naar han inviterer sit Selskab og trakterer det med en Vin, vil han vel nødig have, at det